

Hans Christian Andersen

Fetita cu chibraturi

Ilustrații de Adrian Cerchez

Traducere de Monica-Livia Grigore

neșteană din Moldova

Era cumplit de frig. Ningea și era aproape întuneric. Se lăsa seara. Ultima din an. Prin frig și întuneric, o fetiță sărmană, desculță și cu capul gol, rătacea pe străzi.

Bineînțeles, când plecase de acasă purta papuci, dar cum puteau s-o apere de frig? Erau niște papuci foarte mari, mult prea mari pentru ea. Papucii fuseseră ai mamei. Micuța îi pierduse traversând strada în fugă, când două trăsuri trecuseră în viteză, zuruind teribil. Pe unul nu l-a mai găsit, iar cu celălalt fugise un băiat, spunându-i că o să-l folosească drept leagăn într-o bună zi, când o să aibă copii.

